

Paul Celan: Tübingen, Jänner / Tybinga, styczeń (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: Tybinga, styczeń

Do ślepoty u-
gadane oczy.
Ich - "Ein
Rätsel ist Rein-
entsprungenes", ich
wspomnienie
pływających wież Hölderlina wśród
krzyków zataczających kręgi mew.

Składanie wizyt utopionym cieślom z
tymi
zatopionymi słowami:

Gdyby przyszedł,
gdyby przyszedł człowiek,
gdyby przyszedł człowiek na świat, dziś, z
siwą brodą
patriarchów: wolno by mu było,
o ile mówiłby o naszych
czasach,
wolno by mu było
tylko paplać i paplać
w kółko i w kółko
to samo, to, to.

("Pallaksch. Pallaksch".)

(tł. Ela Binswanger)

*

Paul Celan: Tybinga, styczeń

Do ślepoty na-
mówione oczy.
Z ich - "jest

zagadką, co bez skazy
powstało” - i ich
wspomnienie o
pływających wieżach Hölderlina mewio
ochmarzonych.

Odwiedziny topielców-stolarzy przy
tychże
nurkujących słowach:

Gdyby,
gdyby człowiek,
gdyby człowiek przyszedł dziś na świat,
ze świetlistą brodą
patriarchów: mógłby on,
mówiąc o tym tu
czasie,
mógłby
tylko bełkotać
wciąż i wciąż
dalej.

("Palaksz. Palaksz.")

(tł. Feliks Przybylak)

*

Paul Celan: Tybinga, styczeń

Do ślepoty na-
mówione oczy.
Ich - "jest
zagadką, to czyste źródło” -, ich
wspomnienie o
płynących wieżach Hölderlina mewami-
-okrzyczanych.

Odwiedziny utopionych stolarzy przy
tych
tonących słowach:

Gdyby przyszedł,
gdyby przyszedł człowiek,
gdyby przyszedł człowiek na świat, dzisiaj, ze
światlistą brodą
patriarchów: ten mógłby,
gdyby mówił o tym
czasie, ten
mógłby
tylko bełkotać i bełkotać
immer-, immer-
zuzu.

("Pallaksz. Pallaksz".)

(tł. Andrzej Lam)

*

Tübingen, Jänner

Zur Blindheit über-
redete Augen.
Ihre - "ein
Rätsel ist Rein-
entsprungenes", ihre
Erinnerung an
schwimmende Hölderlintürme, möven-
umschwirrt.

Besuche ertrunkener Schreiner bei
diesen
tauchenden Worten:

Käme,
käme ein Mensch,
käme ein Mensch zur Welt, mit
dem Lichtbart der
Patriarchen: er dürfte,
spräch er von dieser
Zeit, er
dürfte
nur lallen und lallen,
immer-, immer-
zuzu.

("Pallaksch. Pallaksch".)